

PROLOG

Alix se dívá do nejvyššího patra obytné budovy, kde si zrovna jakási dvojice užívá milování opřená o okno. I z dálky je vidět rozkoš v mužově tváři a jeho dech srázející se na skle.

Takhle by den strávila mnohem radši než tím, co má naplánovaného. V duchu si představuje, jak ji agent Rein přesně takhle objímá a líbá na šíji.

K tomu ovšem nikdy nedojde, jelikož špionům z Avalonské věže je láska přísně zapovězena. Problém je, že zákaz milostnou touhu nijak nepotlačí; spíš ji akorát tak posílí. Špioni z Avalonu jí často připadají nespokojení, naštvaní a ztracení ve své fantazii. Dneska se Alix obzvláště nedokáže soustředit – přestože feyští vojáci nejspíš šmírují všude kolem a jenom čekají, až budou moct zapíchnout meč do agenta, jakým je například ona.

Rozptylování znamená smrt, připomene si.

Odvrátí se a rozhlédne se po ulici, jestli nespatří známky feyských nepřátel, ale nic podezřelého nevidí. Všechno naopak působí dokonale klidně, malebně a jaksepatří. Nad dlážděnou uličkou visí zrezavělé

železné balkóny. Zde, na jihu Francie, doplňuje přímořské ovzduší ještě vůně levandule. Toto pobřežní město je protkáno starobylými kamennými uličkami, jež se rozbíhají do všech směrů jako labyrint, a pod svažitou ulicí se valí obláčky mlhy od Středomořího moře. Z kavárny Café de la Forêt Enchantée je vidět na vodu. Sejit se mají u zadního vchodu.

Alix vyhlédne ven na venkovní stolky, kde si zrovna žena s havraními vlasy vychutnává dortík a flirtuje s číšníkem. Závistivě ji bodne u srdce. Na normální ženy – které nejsou agentkami s cílem zachránit svět – čeká láska všude.

Soustřed' se, Alix.

Stále ji obklopuje zcela poklidná atmosféra, po feyských vojácích ani stopa. Ale ani po Reinovi.

Náhle se rozezní kostelní zvon a Alix nadskočí. Rein už tu měl být. Většinou chodí dřív.

Pomalů se nadechne, aby se uklidnila. Myslí na něj neustále, a právě proto je láska zakázaná; snadno člověka rozptýlí od samotné mise a dožene ho k hloupým rozhodnutím. Nikdy mu své city nevyjevila, nikdy mu neřekla, že se po něm neustále rozhlíží. S každým stínem se podívá do výlohy, jestli za ní někdo nejde, a tak trochu doufá, že v něm spatří jeho chlapecký úsměv. Kdykoliv vejde do jídelny Avalonské věže, rozhlédne se, jestli nevidí jeho štíhlou postavu. Neustále si vymýšlí důvody, proč se zdržovat v jeho blízkosti, nedokáže však rozpoznat, jestli její city opětuje.

Slunce se schová za mrak a Alix přejede mráz po zádech. Měla zůstat na pláži a čekat, jestli se neobjeví Feyové, hroziví vojáci oděni v královské modři. Bez Reina však neodejde. Nepřišel včas na smluvené místo a v duchu ji teď napadá víc než milion nejhrůznějších scénářů.